

aláírás hiteles

Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda
Dr. Dobrossy István ügyvéd

Az irat elektronikus úton készített
papír alapú
2017 AUG 22.
Debrecen

1. mell.
Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
Az ügy száma: G.M. 276/2016/22
2017 AUG 22.
Példány: Melléklet:
db

DEBRECENI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

DEBRECEN
Perényi utca 1.
4026

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1709-0/2017
Érkezett:	2017 SZEPT 01.
Példány:	1
Melléklet:	12 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, a JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODA (székhely: [REDACTED]
[REDACTED] OM azonosító: [REDACTED] intézményvezető: [REDACTED] (1. számú melléklet: ügyvédi
megnatastmazás) a Debreceni Törvényszék Mf.20.459/2017/5. számú ítélete, mint bírói döntés
alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt – a törvényes határidőn belül – az
Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- állapítsa meg az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése alapján a Debreceni Törvényszék 2.MF.20.459/2017/5. számú ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességét és a hivatkozott ítéleteket az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni és az ügyben eljárt hatóságokat új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani szíveskedjen.

A felperesnek az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (1b) a) pontja szerinti jogosultsága igazolása érdekében elő kívánom adni, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdésében meghatározottak szerinti, az egyedi ügyben érintett személy, mivel az érintett ügyben peres félként (felperesként) részt vett.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1./ A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése:

- a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.459/2017/5.számú ítélete

A határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

A Debreceni Törvényszék számú ítélete átvételének napja: 2017. június 21.

2./ Az Alaptörvényben biztosított, peres eljárás során sértett jogok megnevezése:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: *„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.*

Valljuk, hogy népujalom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében: *„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.*

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése értelmében: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sért.”*

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a jözan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*

3./ A közvetlen érintettség kifejtése, az eljárás megindításának indokai:

a./ Az eljárás előzményei:

Az óvodapedagógus végzettségű alperes 2006. szeptember 1. napjától állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperesnél, amely egy 2006. évben alapított egyházi fenntartású, jogi személyiséggel rendelkező, önálló köznevelési intézmény. A felperes 2008. október 12. napján az alperest 25 éves jubileumi munkájának elismeréséül cafetéria juttatásban részesítette.

2011. január 11. napján a munkaszerződés módosításának 11. pontja szerint a munkavállaló kötelező óraszámára, túlmunka díjazására, pótszabadságra a közalkalmazottakra vonatkozó Kjt. rendelkezéseit kell alkalmazni, amely szerint jubileumi jutalom kifejezetten a közalkalmazottaknak jár, meghatározott időtartamú közalkalmazotti jogviszony megléte esetén azzal, hogy közalkalmazotti jogviszonynak csak a törvényben taxatív felsorolt jogviszonyok időtartama ismerhető el.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 6.M.276/2016/17. számú ítéletével az óvodapedagógus alperes keresetét elutasította, aki fellebbezéssel élt a Debreceni Törvényszék felé, mely a 2.Mf.20.459/2017/5.számú ítéletével az elsőfokon eljáró bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte a Jó Pásztor Református Óvoda felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül jubileumi jutalom jogcímen 788.685 Ft összeget, késedelmi kamatot és első-, valamint másodfokú perköltséget.

A másodfokú határozat ellen az alperes fellebbezési kérelmet nyújtott be az alábbi indokolással:
A bíróság ítéletébe foglalt jogi álláspontja szöges ellentétben áll az egyházi törvényekkel és végrehajtási utasításokkal, azok szellemiségével. A jubileumi juttatás kifizetésének megtagadása nem alapulhat azon, hogy az Mt. szabályai nem rögzítik, nem függhet az alapítású intézmény vállalásának, vagy nem vállalásának tényén.

Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését a jelentette az alperes számára, a felperes által tett diszkriminatív intézkedések sorozata, melynek körében helyezhető el a követelt jubileumi jutalom kifizetésének elmaradása is.

b./ A felperes fellebbezési ellenkérelme és az alperes védekezése

A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően feltárta, az általa megállapított tényállásból helyes következtetéseket vont le, vagyis az elsőfokú ítélet a jogszabályoknak megfelelő, a felperes fellebbezése viszont mind jogilag, mind ténszerűségében teljesen megalapozatlan.

c./ A másodfokú bíróság ítélete

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül jubileumi jutalom címén 788.685 Ft összeget és annak 2013. szeptember 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, valamint 59.151 Ft együttes első- és másodfokú perköltséget.

4./ Indoklás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

- Ügyfelem a fennállása alatt soha nem fizetett a munkavállalóinak jubileumi jutalmat, mivel ilyen juttatást soha nem határozott meg dolgozói részére. A felperes valóban kapott a 2008. december hónapban eseti juttatást, de ez ténylegesen 176.000,- Ft értékű **üdülési csekk juttatás volt és nem jubileumi jutalom**, hanem – ahogy azt a 2016. szeptember 29. napján tartott tárgyaláson bemutatásra került elismerő oklevél is tanúsítja – 25 éves jubileumi munkájának elismeréseként kapta a felperes. Egyfelöl a Kjt. 78. § (2) bekezdésének a) pontja alapján a jubileumi jutalmat pénzben kell kifizetni, a cafetéria pedig béren kívül juttatás, másfelöl pedig a kapott összeg nem éri el a felperes akkori jövedelmének a kétszeresét, így már csak ezért sem tekinthető ezen kifizetés jubileumi jutalomnak.
- 2009 decemberében négy munkavállaló kapott jutalmat Ügyfelemnél, összesen 193.600,- Ft összegben. Ezt jutalomként adta Ügyfelem, és nem, mint jubileumi jutalmat. **Jubileumi jutalom jogcímén kifizetésre Ügyfelemnél nem történt egyetlen munkavállaló részére sem kifizetés.**
- A felperes jogviszonya **nem a Kjt. hatálya alá tartozik**; a Munka Törvénykönyve pedig nem tartalmaz a jubileumi jutalomra vonatkozó szabályokat, azaz a **Közalkalmazotti Törvényre hivatkozva a felperesnek nem „jár” a jubileumi jutalom**, így Ügyfelem nem köteles ezen jogcím kifizetésére.
- A K-H-MJ-2014-44. bírósági határozat (Kúria Mfv.II.10.352/2013/5) is megállapította, hogy a Kjt. 87/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján **jogszerző időnek a Kjt. hatálya alá tartozó munkáltatónál eltöltött idő vehető figyelembe, ezért az Ügyfelemnél munkaviszonyban eltöltött időszak nem számít bele a jubileumi jutalom időszakába.**
- A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény értelmében a nevelési-oktatási intézmény munkavállalói, közalkalmazottai tekintetében a munkáltatótól függően az Mt. vagy a Kjt. rendelkezéseit a nemzeti köznevelésről szóló törvény rendelkezéseivel együtt kell alkalmazni. Az első fokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az Nkt. tv. rendelkezéseit **vagylagosan** kell értelmezni. Mivel a felperes munkavállaló, így rá kizárólag az Mt. szabályai vonatkoznak; a Kjt. szabályai fel sem merülnek.

Álláspontom szerint a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.459/2017/5. számú ítélete – amellyel a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott ítéletét megváltoztatja – súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel, illetve az Alaptörvénybe ütköző, tekintettel arra, hogy a hivatkozott ítélet meghozatala során Ügyfelem Alaptörvénybe foglalt jogainak sérelme következett be az alábbiak miatt:

Ügyfelem tisztességes eljáráshoz, illetve ésszerű, tisztességes és erkölcsös bírói döntéshez fűződő jogait az Alaptörvény alábbi rendelkezései teremtik meg:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: „Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népiuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi."

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § értelmében: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Álláspontom szerint mivel a Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.459/2017/5. számú ítélete, az Alaptörvénybe ütközik, ezért azt a Tisztelt Alkotmánybíróságnak meg kell semmisítenie.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó jogosultságát az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

5./ Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.276/2016/17. számú ítéletével szemben az alperes a Debreceni Törvényszékhez felülvizsgálati kérelemmel fordult. A Debreceni Törvényszék 2.Mf.20.459/2017/5. számú jogerős ítéletével a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét megváltoztatta és hatályában fenntartotta, az ítélet ellen fellebbezésnek nem adott helyet.

6./ Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást az ügyben:

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve perújítás kezdeményezésére nem került sor.

7./ Az indítványozó nevének közzétételéhez, illetve az indítványban szereplő személyes adatok közzétételéhez hozzájárul.

Képviseleti jogosultságomat igazoló ügyvédi meghatalmazásomat mellékelten csatolom.

Debrecen, 2017. augusztus 21.

Tisztelettel:

DOBROSSY ISTVÁN
ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Dobrossy István
ügyvéd
1028 Debrecen, Simonffy u. 57.
Dr. Dobrossy István
ügyvéd

Mellékletek:

- 1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás
- 2. számú melléklet: a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.Mf.20.459/2017/5. számú ítélete

aláírás hiteles

Az irat elektronikus iratról készített
papír alapú másolat

2017 AUG 22.

Debrecen,

DEBRECENI TÖRVÉNYSZÉK

2.Mf.20.459/2017/5. szám

3. sz. mell.

Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
A DOKUMENTUMOT
ELECTRONIKUS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL
AZ IRAT SZÁMA: 6.M.276/2017
ORSZÁGOS BÍRÓSÁGI HIVATAL
2017 AUG 22.

Példány: Melléklet

ÉRKEZETT

2017 JÚN 21.

A Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság a Dr. Tajti Ügyvédi Iroda (Göblyösné Dr. Tajti Ilona ügyvéd; [redacted] szám) és [redacted] meghatalmazott [redacted] által képviselt [redacted] felperesnek – a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (Dr. Dobrossy István ügyvéd; 4025 Debrecen, Simonffy u. 57. szám) által képviselt Jó Pásztor Református Óvoda ([redacted] alperes ellen *jubileumi jutalom megfizetése* iránt indított perében a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.276/2016/17. sorszámú ítélete ellen felperes 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét *megváltoztatja* és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül jubileumi jutalom jogcímén 788.685 (hétszáznyolcvannyolcezer-hatszáznyolcvanöt) Ft tőkét és annak 2013. szeptember 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 59.151 (ötvenkilencezer-százötvenegy) Ft együttes első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes keresetében 788.685 Ft jubileumi jutalom megfizetésére kérte kötelezni alperest.

Az alperes érdemi ellenkérelmében felperes keresetének az elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította, Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával alperes keresete szerinti marasztalását kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A törvényszék a felperes fellebbezését alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényállást a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdése alapján a rendelkezésre álló

bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetéssel a törvényszék nem értett egyet.

A felek között a jogvita elbírálásához a 2011. január 1-jén és 2013. szeptember 1.napján kelt munkaszerződés módosítások (F/6., F/7.), valamint a 6/F/3. sorszám alatt csatolt „Értesítés illetményváltozás miatt” dokumentum szövegezéséből szükséges kiindulni.

A csatolt 2011. január 1. napján kelt munkaszerződés módosítás 15.) pontja rögzíti a jubileumi jutalom fizetéséhez elismert jogszerző idő kezdetét, a következő fokozat várható időpontját, valamint a 30 éves jubileumi jutalom várható időpontját, mely 2013. szeptember 5. napjában került megjelölésre. Ezen időpontokat ezen dokumentummal egyezően tartalmazza az F/7. és 6/F/3. szám alatt csatolt irat is.

Ezen okiratok nyelvtani értelmezéséből az a következtetés vonható le, hogy felperes a 30 éves jubileumi jutalomra 2013. szeptember 5-én jogosulttá vált.

Ezt támasztja alá egyébként az a körülmény is, hogy az alperes a felperes részére 2008. október 12-én a „25 éves jubileumi munkájának” elismeréseként oklevelet adott át az alperesi munkáltató és 2008. decemberében 176.000 Ft összegű kifizetést teljesített üdülési csekkben. Az jelen perben nem vizsgálható, hogy ezen kifizetés összecszerúségében megfelelő volt-e, illetve annak kifizetésére a vonatkozó jogszabályi rendelkezések betartásával került-e sor, mivel jelen pernek a 2008. évi kifizetés tárgya nem lehet, a felperes pedig e körben korábban keresetet nem terjesztett elő.

A felek között nem vitatottan munkaviszony állt fenn, melyre a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. tv. (továbbiakban: Mt.) rendelkezéseit szükséges alkalmazni. A munkaszerződés módosítások azonban rendelkeznek a Kjt. a Közoktatási tv., majd a Nemzeti köznevelésről szóló tv., valamint a Magyarországi Református Egyház törvényeinek és szabályrendeleteinek a felek jogviszonyára való alkalmazásáról. Az, hogy ezen jogszabályok alkalmazása a munkaszerződésben rögzítésre kerültek, azt jelenti, hogy ezen jogszabályok alkalmazása a felek jogviszonyában nem ajánlott, hanem kötelező.

A Magyarországi Református Egyház Köznevelési Törvénye (1995. évi I. tv.) 22.§ (2) bekezdése szerint a fenntartó jóváhagyja az intézmény költségvetését, valamint az adható kedvezmények és juttatások feltételeit, míg a (4) bekezdés alapján minden tőle telhető és elvárható módon biztosítja az intézményben foglalkoztatott vezetők, pedagógusok ... részére mindazokat a jogszabályok által előírt munkafeltételeket, juttatásokat, kedvezményeket és jogvédelmet, amelyek az állami köznevelési intézmények pedagógusait megilletik.

Az ezen törvény végrehajtására kiadott végrehajtási utasítás 7.§ szerint nem tartozik a fenntartó mérlegelési körébe az olyan kedvezmények, juttatások megadása és biztosítása, amelyeket az állami jogszabályok kötelezően írnak elő.

Ugyanezen törvény 55.§ alapján a református köznevelési intézményben az alkalmazottak illetménye nem lehet kevesebb, mint az azonos munkakörben dolgozó közalkalmazottaké.

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. tv. (továbbiakban: Kjt.) 78.§ (1) bekezdése szerint a 25, 30, illetve 40 évi közalkalmazotti jogviszonnyal rendelkező közalkalmazottnak jubileumi jutalom jár.

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC törvény (továbbiakban: Nkt.) 2.§ (3) bekezdés b.) pont bb.) alpontja alapján köznevelési intézményt az egyházi jogi személy alapíthat és tarthat fenn, ha a tevékenység folytatásának jogát – jogszabályban foglaltak szerint – megszerezte.

Ugyanezen törvény 64.§ (1) bekezdése szerint a köznevelési intézmény munkavállalói, közalkalmazottai (továbbiakban: alkalmazott) tekintetében – a munkáltatótól függően – a Munka törvénykönyvét, vagy a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényt e törvény rendelkezésével együtt kell alkalmazni.

Az Nkt.64.§ (2) bekezdése alapján a köznevelési intézményben pedagógus munkakörben foglalkoztatottakra a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény, gyakornokra és gyakornoki időre, továbbá az előmeneteli és illetményrendszerre, minősítésre vonatkozó rendelkezései – a jubileumi jutalomra vonatkozó rendelkezések kivételével – nem alkalmazhatóak.

A felperes jubileumi jutalomra való jogosultságának elbírálása körében fenti jogszabályok együttes értelmezéséből szükséges kiindulni.

A Magyarországi Református Egyház Köznevelési Törvénye egyértelműen rögzíti, hogy az egyházi oktatási intézményben foglalkoztatott pedagógust ugyanazon juttatások illetik meg, mint az állami oktatási intézményben dolgozókat. Az állami oktatási intézményben pedagógusként dolgozó közalkalmazottnak a jubileumi jutalom nem adható juttatás, hanem a jogszabályi feltételeknek való megfelelés esetén az kötelezően megilleti őket, nem függ a munkáltató mérlegelésétől.

Az egyházi oktatási törvény végrehajtásához kiadott utasítás pedig rögzíti, hogy az olyan juttatás megadását az egyházi munkáltató sem mérlegelheti, amit az állami jogszabály kötelezően előír.

A jubileumi jutalom pedig a Kjt. alapján egy kötelezően adandó juttatás.

Az egyházi törvény 55.§-ában foglalt, az illetmény mértékére vonatkozó rendelkezéseket nem lehet szűkkörűen értelmezni, és azt kizárólag az egyházi oktatási intézményben foglalkoztatott pedagógusok havi illetményére alkalmazni.

Hangsúlyozza továbbá a törvényszék, hogy a jubileumi jutalom a Kjt-ben az illetmények fejezetben került elhelyezésre, ami szintén azt az értelmezést támasztja alá, hogy a jubileumi jutalom is az illetmény részeként kezelendő.

Ezt a jogértelmezést támasztja alá az Nkt.64.§ (2) bekezdése is, mely szerint az Mt. hatálya alá tartozó köznevelési intézményben is alkalmazandóak a jubileumi jutalomra vonatkozó rendelkezések, hiszen az Nkt. szerint köznevelési intézményt egyház is alapíthat, így a 64.§ (2) bekezdésben a köznevelési intézményre vonatkozó rendelkezések az egyház által alapított oktatási intézményekre is kiterjednek.

Összefoglalóan a felperes és az alperes között létrejött munkaszerződés módosítások tartalmából, továbbá a hivatkozott jogszabályok alapján az a következtetés vonható le, hogy a jubileumi jutalom olyan, az állami jogszabályok alapján kötelezően járó juttatás, melynek megfizetését az egyházi oktatási törvény és az alperes is magára nézve kötelezőnek ismert el. Ezt támasztják alá a munkaviszonyt érintően a felek között létrejött munkaszerződés módosítások is, amelyek a jubileumi jutalom vonatkozásában rendelkezéseket tartalmaznak.

Nem osztja a törvényszék azt az elsőfokú bírósági álláspontot, hogy ezen rendelkezések kizárólag azért kerültek a munkaszerződés módosításokba, hogy egy későbbi közalkalmazotti jogviszony létesítésekor ez alapján kerüljön meghatározásra a későbbi munkáltató által a jubileumi jutalom fizetésének esedékessége. Amennyiben az alperesi munkáltató ezen juttatás kifizetését nem tartotta volna a felek közötti jogviszony részének, úgy arról a munkaszerződés nem rendelkezett volna. A munkáltató azonban a saját egyházi oktatási törvényével összhangban tüntette fel a jubileumi jutalom kifizetésének esedékességét.

A fentiek alapján a törvényszék tehát megállapította, hogy a felperes jubileumi jutalomra vonatkozó követelése alapos, arra jogosultságot szerzett.

Ezért a törvényszék a Kjt.78.§ (1) bekezdése alapján, a felperes 30 éves szolgálati idejére tekintettel, 3 havi illetményének megfelelő jubileumi jutalom megfizetésére kötelezte alperest a felperes kereseti kérelmével egyezően 788.685 Ft-ban, mely összegszerűséget az alperes sem vitatta.

A törvényszék az alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettségéről az Mt.160.§ alapján rendelkezett azzal, hogy a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2013. szeptember 6. napjában határozta meg, mértéke a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű [Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. 6:47.§ (4) bekezdés].

Mindezekre tekintettel a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

A törvényszék ítélete folytán az alperes az első- és másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a törvényszék mellőzte a felperes alperes javára történő perköltség fizetésére való kötelezését, és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a peresztes alperest a peresztes felperes részére együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékéről a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a.) pontja, és (5) bekezdése alapján rendelkezett azzal, hogy a megállapított perköltség az ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

A tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti- és fellebbezési illetéket az alperes teljes személyes illetékmentességére tekintettel [6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdés f.) pont, 14.§, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 4.§ (1) bekezdés, 5.§ (1) bekezdés e.) pontja] az állam viseli.

Debrecen, 2017. május 18.

Dr. Magyar Erzsébet sk. a tanács elnöke, Tarsolyné Dr. Váradi Ildikó sk. előadó bíró,
Dr. Czinege Anikó sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -